

Р Е Ш Е Н И Е

№ 32

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 01 февруари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ Г.

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД №362 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от И.Е.Г. *** против решение №338 от 16.11.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №449 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №34-0000360 от 11.07.2012 г. на Началник Областен отдел (ОО) "Контролна дейност (КД) - ДАИ" - Перник, издадено срещу И.Е.Г. в качество „водач“ на автомобил, извършващ превоз на товари за собствена сметка за нарушение по чл. 18, т. 1 от Наредба №Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка (Наредба №Н-8/27.06.2008 г.), като на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд незаконосъобразно, тъй като наложеното административно наказание е несправедливо, а съдът не е обсъдил размера на определената глоба, както и не е взел предвид факта на първо такова нарушение за жалбоподателя. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП. Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ОО „КД - ДАИ“ - Перник, не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор ***, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първата

съдебна инстанция като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу касационните основания.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд – Радомир е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез събиране на относимите и необходими за изясняване на случая доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е прието за безспорно, че на 05.06.2012 г. в гр. Перник, при извършвана от служители на ОО на „КД-ДАИ“ – Перник контролна проверка било установено, че И.Г. като водач на товарен автомобил извършва превоз на товари за собствена сметка, като по време на работа не носи у себе си, съответно не представя поисканото от контролните органи, копие на трудов договор, с който е назначен или заверено извлечение от него, съдържащо името на работодателя, името на водача, дата на сключване и срока, за който е сключен договорът. За така установеното нарушение на водача е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир при разглеждането на спора в неговото същество е приел вмененото на жалбоподателя нарушение за безспорно установено, както извършено виновно от И.Г.. Ангажираните от страна на жалбоподателя гласни доказателства, чрез разпит на колега на наказаното лице, районният съд е окачествил като установяващи безспорно именно факта на извършване на вмененото процесно нарушение на условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, регламентирани в Наредба Н-8 от 27.06.2008 г.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция. Чл. 18, т. 1 от Наредба Н-8 от 27.06.2008 г. вменява в задължение на водачите при извършване на превози на товари за собствена сметка да представят при поискване от контролните органи изброени изрично документи, измежду които и копие на трудовия договор, с който е назначен или заверено извлечение от същия. Настоящият жалбоподател не спори за качеството си на водач на товарен автомобил, какъвто и е, управлявайки превозното средство след придобита правоспособност, с което ППС се извършва превоз на товари за собствена сметка. Следователно водачът при извършване на превоза е задължен по смисъла на горесцитираната разпоредба да носи у себе си и да представи при поискване от контролните

органи необходимите документи. Вмененото на водача нарушение съдът намира и за съответно правилно квалифицирано по реда на санкционната норма на чл. 93, ал. 2 от ЗАП, предвид наличие на трудов договор, но непредставяне на копие/извлечение от същия при поискване от контролните органи в хода на извършвана проверка.

Видът и размерът на определеното да бъде наложено на Г. административно наказание, районният съд е приел за правилно, съответно и в размер на точно фиксирания в санкционната норма на чл. 93, ал. 2 от ЗАП, без да е налице възможност за административнонаказващия орган и съда да го определят съобразно наличие на отегчаващи или смекчаващи отговорността обстоятелства. И в тази част мотивите на решението на първата съдебна инстанция се споделят от касационния съд. Наказанието като вид и размер не се явява и явно несправедливо по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 348, ал. 5, т. 1 от НПК, приложими по смисъла на чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН. Тук е мястото да се отбележи, че неоснователно е искането на жалбоподателя и за приложение на чл. 28 от ЗАНН поради малозначителност на извършеното от Г. административно нарушение. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на „маловажен случай“ в чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК) – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно преценката, че едно административно нарушение е маловажно ще е факт в случай на наличие на сочените признаци – липса или наличие на незначителни последици или други смекчаващи обстоятелства, които правят деянието такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. В случая законодателят с въздигането в нарушение наказуемо по административен ред, на „непредставянето при поискване“ на определени документи, е законодателно скрепил деянието като такова с определена степен на обществена опасност, отразена във вида и размера на наказанието. По делото не са налице данни за смекчаващи обстоятелства, които да правят конкретното нарушение с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Да приеме настоящия случай за маловажен за съда би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид да приема, че деянието е маловажно, с което да дерогира законодателното предвиждане за необходимост от санкция при неправомерно поведение от страна на адресатите – в случая на ЗАП и Наредба №Н-8 от 27.06.2008 г. Предвид тези си доводи, съдът не приема за основателно твърдението за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Водим от гореизложено и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, касационният съд не установи пороци които да съставляват основание за отмяна или изменение на първоинстанционното решение, поради което същото като правилно и законосъобразно, валидно, допустимо и съответно на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така, Административен съд – Перник на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №338 от 16.11.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №449 по описа на съда за 2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление №34-0000360 от 11.07.2012 г. на Началник Областен отдел "Контролна дейност – ДАИ" – Перник, издадено срещу И.Е.Г. в качество „водач“ на автомобил, извършващ превоз на товари за собствена сметка за нарушение по чл. 18, т. 1 от Наредба №Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, като на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози е определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.